Goma ii raspunde lui Andreescu
Paris, 9 februarie 2005

Domnule Gabriel Andreescu,

V-am trimis textul "Sa invatam de la evrei?", nu pentru a va, vorba
Dvs., "gratula" (prin cuvinte); nici de "a va convinge de "dreptatea"
mea, ci pentru a va aduce la cunostinta p a r t e a m e a d e a d
e v a r, intr-o marunta-chestiune care ma priveste direct, dupa cum
ma direct privise si o alta marunta-chestiune botezata: "drepturile
omului" - incepind din 1977.

"Drepturi" pentru care si eu (daca nu s-a inteles, amanuntesc: "pentru care drepturi-ale. - chiar si eu" am avut de
suferit - o trag si in momentul de fata, in al 28-lea an, spre
deosebire de Gabriel Andreescu, cel care a facut din "drepturile
omului" o meserie; o cariera; o slujba; onorata - si binisor
remunerata (cum asa: primesti bani pentru ca aperi drepturile omului?)

Imi iau dreptul sa-l intreb pe Gabriel Andreescu - aparator-oficial-

al-drepturilor-omului la congrese, colocvii, conferinte, dezbateri:

1. Ce fel de d r e p t u r i apara el pe unde umbla?;

2. Cine sunt o a m e n i i ale caror drepturi le apara Gabriel
Andreescu - contra plata?

Fiind eu un egoist notoriu, incep (contra) exemplele cu mine:

- Gabriel Andreescu, "prietenul meu", din 1990, a devenit rapid, fara
tresarire, complice fidel al Gabrielei Adamesteanu in campania de
denigrare a mea, autor al volumului de marturii Culoarea curcubeului:
ma plansesem ca editorul Liiceanu retrasese cartea din librarii
imediat dupa aparitie (iunie 1990), o depozitase, iar in 1992-93 o
trimisese la topit: G. Adamesteanu a organizat, prin revista 22 - cu
binecuvantarea Monicai Lovinescu - apararea lui Liiceanu si acuzarea
autorului cartii distruse ca. il calomniaza pe bietul distrugator de
carte;

- G. Andreescu a fost complice (credincios) al Gabrielei Adamesteanu

si dupa aceea: revista 22 a publicat in rafala texte calomnioase la
adresa mea, dar a refuzat sa tipareasca raspunsurile mele la
diatribele Biancai Marcu-Dumitrascu-Balota, D.C. Mihailescu, M.
Iorgulescu, P. Barbaneagra, M. Martin s.a., s.a.;

- G. Andreescu a fost complice fidel al Gabrielei Adamesteanu in
lunga campanie dusa de revista 22 impotriva Jurnalului meu I-II-III,
editat de Nemira in 1997, iar la "Serata" lui I. Sava, din 1997, nu a
rostit o silaba de protest cand tovarasa sa de viata si de idei,
Adamesteanu, gafait secondata de A. Cornea - a spus despre Jurnal ca
nu l-a citit (ca sa nu i se tulbure.tulburatura) - ceea ce nu a
impiedecat-o deloc sa-l condamne hotarit!- Jurnalul, de el este vorba
in continuare; nu a miscat in front nici in momentul in care
Adamesteanu-Cornea au avut nerusinarea de a "explica"
telespectatorilor ca Goma este vinovat de agresiunea palestinienilor
impotriva Monicai Lovinescu! Iar cand I. Sava l-a intrebat ce crede
despre Jurnalul lui Goma, G. Andreescu a raspuns - la obiect. - ca

Goma a suferit mult la viata lui, deci este un personaj
dostoievskian.;

- G. Andreescu m-a atacat in presa a propos de "antiamericanism";

- G. Andreescu m-a atacat in presa, pentru "antisemitism"- in
particular recunoscind ca nu citise textul combatut.

Gabriel Andreescu regreta sincer ca imi distrug fiinta intr-o batalie
in care, de asta data, nu am dreptate.

Daca ar fi gandit-scris - de pilda: "o batalie "desi detest termenul,
ca si "lupta"" pe care – si de asta data - o vei pierde" (eu, Goma),
totul ar fi fost corect gramatical, logic si drept-uman. Dar ca voi
pierde. Care batalie? – actiunea in care sunt angajati mii, zeci de
mii de persoane?

Dar admitind ca am pornit la o "batalie", cea pe care o voi pierde -
din care motiv o voi pierde?: fiindca sunt slab?, fiindca am fost
tradat de toti colegii-camarazii-tovarasii mei si am ramas singur-
singurel?

Ei bine, nu: G. Andreescu ma anunta ca pricina rezida in faptul ca nu
am dreptate.

Dar asta este o contaminare lingvistico-logica! A luat-o de la
Gabriela Adamesteanu, complicea sa vreme de un deceniu de
convietuire. Ea se pomenea anuntind: "Eu reprezint!" - atat, nu
continua, pentru a lamuri ce anume reprezinta ea. Iata-l si pe fostul
print consort gandind-sonorizind eclipse socialiste adamesteanice: "Nu ai dreptate!" - punct.

Ca sa putem continua discutia, accept ca nu voi fi avind dreptate "in
mod obiectiv", fiindca eu apar, subiectiv,

p a r t e a m e a d e a d e v a r - dar oare de ce nu am eu
dreptate?

Fiindca, dupa G. Andreescu, dreptate avea Liiceanu, filosoful-editor,
ucenicul lui Noica - cand trimitea la topit cartea mea de marturii
Culoarea curcubeului; avea dreptate G. Adamesteanu, cand se facea
partasa a nesfarsitei fapte culturale a Liiceanului editor-topitor de

carte, precum si a imensului tsatsism (vine de la tsatsa) rostit-
scris de Monica Lovinescu in 22, la sugestia sfetnicilor dumisale:
Adamesteanu si Liiceanu: "Imi pare rau ca l-am cunoscut pe Paul
Goma" – si nu a incetat de a mai avea dreptate (el, G. Andreescu de
asta data) dupa ce, despartindu-se de sefesa 22-lui, a comunicat pe
calea presei ca dansa a fost de totdeauna o denuntatoare.

"A nu avea dreptate." Asadar acesta este motivul pentru care Gabriel
Andreescu, industrias al drepturilor omului ii ignora alegru pe
romanii din Bucovina si din Basarabia (ba a militat-pentru si a
consimtit la criminalul Tratat cu Ucraina): aceia nu aveau deloc
dreptate cand se plangeau de persecutiile la care ii supusesera
fratii rusi o jumatate de secol; apoi verii primari ucraineni, de
cand devenisera independenti, deci liberi sa persecute ei pe altii,
sa le interzica limba, scolile, cartile, periodicele; de dispretul
suveran-analfabet al istoricului Zoia Petre, cea care ii desemna pe
romanii din Basarabia si din Bucovina: "romanofoni";

Au dreptate - dupa Gabriel Andreescu - doar minoritarii din Romania,
nu si majoritarii; dreptate au numai ungurii, numai evreii (bietii
tigani, desi minoritari, ei au fost, vor fi folositi, dar "dreptate"
nu vor avea nicicand) - nu si romanii atunci cand cer stabilirea si
recunoasterea a d e v a r u * u i despre rolul evreilor in anul de
cumplita ocupatie sovietica a Basarabiei si Bucovinei de Nord,
incepind de la 28 iunie 1940; despre rolul ungurilor in Transilvania
de Nord, ocupata de ei (nu de "fascisti", nici de "horthysti", ci de
unguri) la 1 septembrie 1940 - precum si

a d e v a r u * despre responsabilitatea romanilor si a ungurilor in
persecutarea-masacrarea evreilor si a tiganilor.

"Dreptate" si "adevar" nu se suprapun, nu sunt chiar acelasi lucru -
stimate Gabriel Andreescu, salariat (in curand pensionar) al
Drepturilor omului (din Romania).

Eu imi imaginasem ca "drepturile omului" sunt pentru toti. oamenii,
nu doar pentru dulai. Fiindca o a m e n i sunt (chiar) si romanii, nu

doar ungurii; sunt o a m e n i si ne-evreii, orice-ar pretinde
evreii - orice-ar crede Gabriel Andreescu.

Sau poate ma insel iar? Fiindca nu am "dreptatea" invocata in mesaj?

Sunt gata sa dialoghez cu oricine stie ce este un dialog; cu oricine
este de buna credinta; cu oricine care, inainte de a calomnia, de a
anatemiza, de a antisemitiza, dovedeste ca se afla in cunostinta de
cauza - cu osebire in greaua-peste-poate operatiune a citirii
prealabile a textelor pe care le condamna cu inversunare - in cor si
in-mod-organizat.

Altfel avem de a face cu un diktat, nu cu o dezbatere.

Sanatate, Paul Goma